

**Latvijas koru kustības un
Dziesmu un deju svētku vēsture:
Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas piemērs.
1921. – 2025.gads**

**RVVĢ muzeja izpētes tēma dokumentos un fotoattēlos
2024. / 2025.mācību gads**

Kāpēc skolu jaunatnes koru vēstures pētniecība ir svarīga?

Dziesmu un deju svētku likums

3.pants. Dziesmu un deju svētki kā nacionāla vērtība

(1) Dziesmu un deju svētki ir unikāla Latvijas kultūras tradīcija un latviešu nacionālās identitātes sastāvdaļa. Dziesmu un deju svētkus tradicionāli veido Vispārējie latviešu dziesmu un deju svētki un Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki (turpmāk arī — Dziesmu un deju svētki).

(2) Dziesmu un deju svētku tradīciju un simbolismu Latvijā, Igaunijā un Lietuvā Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācija 2003.gada 7.novembrī pasludināja par Cilvēces mutvārdu un nemateriālā kultūras mantojuma meistardarbu.

Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki. Vēsture

Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki ir lielākā bērnu un jauniešu dziesmu un deju tradīcija Latvijā. Šīs tradīcijas kodols ir jaunās paaudzes vēlme daudzveidīgi mākslinieciski izpausties. Tā aizsākās 1960.gada 23.jūnijā Rīgā, kad notika pirmie Svētki. Priekšnoteikumi šīs jaunās Dziesmu svētku tradīcijas tapšanai radās jau iepriekš, kad bērnu priekšnesumi bija nozīmīga programmas daļa Vispārējos dziesmu svētkos 1948., 1950. un 1955.gadā. Pieaugot skolu koru un deju kolektīvu snieguma kvalitātei un masveidībai, tika radīti savi, paši svētki skolu jaunatnei.

Rezonanse no nozīme Latvijā, Baltijā un pasaulē

Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācija 2003. gada 7. novembrī Dziesmu un deju svētku tradīciju, simbolismu un unikalitāti Latvijā, Igaunijā un Lietuvā pasludināja par Cilvēces mutvārdu un nemateriālā kultūras mantojuma meistardarbu. Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki ir šī mantojuma sastāvdaļa jau 50 gadus.

Dziesmu svētki Latvijas kultūras kanonā

Vispārējie latviešu dziesmu un deju svētki – unikāls latviešu tautas folkloras mantojumā un profesionālās mūzikas tradīcijās un jaunradē sakņots Latvijas kultūras fenomens, kurš vēstures gaitā ieguvis nācijas vienotības un nacionālās identitātes simbola nozīmi. Šī Latvijā izauklētā tradīcija ir paraugs, kā maza nācija spējusi veidot, attīstīt, nosargāt savas tautas nacionālās vienotības un identitātes ideju vairāk nekā gadsimtu ilgā laika posmā. Tradīcijas pamatā ir spēcīga un paaudzēs pārmantota visaptveroša koru kustība un kopdziedāšanas tradīcija, tautas dejas, instrumentālās un tautas mūzikas tradīcijas, tautas māksla, amatniecība, folkloras kustība un daudz citas cilvēka radošā gara izpausmes, kas laikam ritot attīstās un arvien bagātina šo tradīciju.

**Starpkaru periodā notika četri Dziesmu un deju svētku (VI–IX svētki)
Ir ziņas, ka pirmais kora sastāvs Rīgas 2. Valsts vidusskolā darbojās jau
1924./1925.m.g. (attēls pa kreisi). Savukārt 1938.gada IX Latvju dziesmas devītajos
svētkos piedalījies ģimnāzijas deju kolektīvs.**

Rīgas 5.vidusskolas koris 1948.gada dziesmu svētkos. No Aijas Zviedres - 1948.gada absolventes albūma

Rīgas 5.vidusskolas pūtēju orķestris. 1952. – 1957.gads

Vadītājs - mūzikas skolotājs Jānis Jansons

1956.gads. Orķestra diriģentam J.Jansonam – 60

SKOLAS ORĶESTRA SVĒTKI

7. aprīlī Rīgas 5. vidusskolas audzēkņi un skolēnu vecāki pulcējās uz skolas orķestra gadskārtējo koncertu, kā arī godināt orķestra dibinātāju un vadītāju J. Jansonu, kas šajās dienās svinēja savu 60. dzimšanas dienu.

Skolas orķestris noorganizēts 1949. gadā un jau dibināšanas gadā izvirzījās starp labākajiem skolu orķestriem. Pašlaik tajā nodarbojas 28 skolēni no IV līdz XI klasei. Orķestra repertuārā klasiku, latviešu padomju komponistu darbi un tautas dziesmas. Atskaite koncertā jaunie muziķi atskaņoja Triumfa maršu no Verdi operas «Aīda», fragmentu no Ivanova tē-

lojuma «Rāzna», Palkavnleka «Latvju maršu», Zariņa «Pie Lielupes» un virkni citu skaņdarbu. Klausītāju atzinību izpelnījās J. Jansona kompozīcijas, sevišķi Liriskais valsis Nr. 2.

Orķestris skolas kolektīvā ieguvis lielu autoritāti, jo vienmēr ar labi sagatavotiem priekšnesumiem kuplina sarīkojumus, svinīgos aktus, pionieru vienību šanāksmes, svētku gājienus.

Par ticamu darbu sirmo muzikas entuziastu J. Jansonu apbalvoja ar Rīgas pilsētas TIN un Izglītības ministrijas Goda rakstiem.

V. Sēne

Skolotājas Irēna Pabērzas – Baļķītes laikā tika ielikti pamati nepārtrauktai koru kustības attīstībai. Lai mūzika būtu interesanta, tika rīkoti mākslinieku braucieni uz skolu. Attēlā redzams, ka skolā viesojas slavenā operdziedone Žermēnas Haine – Vāgnere. Skolas direktore M.Krastiņa (pa kreisi) atbalstīja gan kora, gan orķestra darbību

Irēna Pabērza – Baļķīte un viņas mantojums (1901 – 1995)
Rīgas 5.vidusskolas kori 50.gados

A.Veidemane un A.R.Britāne par Irēnu Pabērzu – Baļķīti ģimnāzijas vēstures apskatā

Drīz pēc Otrā pasaules kara darbu Rīgas 5.vidusskolā sāka mūzikas un dziedāšanas skolotāja Irēna Pabērza – Baļķīte, kura tiek vērtēta kā leģendāra personība, jo ar savu degsmi un enerģiju spēj ietekmēt gan mācību procesu, gan ikvienu skolas audzēkni un kolēģi.[..]

Nopietnas pārmaiņas dzīvē ienesa kara laiks, kad 1944.gadā viņa evakuācijas rezultātā nonāca Polijā un strādāja nometnē par virtuves strādnieci [..] un strādāja par mūzikas skolotāju pilētas mūzikas skolā, kā arī spēlēja simfoniskajā orķestrī. 1946.gadā viņa atgriezās Rīgā un pavisam negaidīti saņēma Rīgas 5.vidusskolas mācību daļas vadītāja Jāņa Pupuriņa uzaicinājumu strādāt skolā par mūzikas skolotāju.

[..] Atzinība par paveikto skolotājai jau izteikta jau kopš 1948.gada, kad viņa saņēma rakstus par piedalīšanos mākslinieciskajā pašdarbībā un par teicamu darbu Padomju Latvijas dziesmu svētku sagatavošanā un vadīšanā. [..] Skolotājas I.Pabērzas – Baļķītes laikā kori piedalījās visos Skolu jaunatnes dziesmu svētkos un saņēma godalgotas vietas skatēs.

**Zentas Ozolas Rīgas 5.vidusskolas jauktais koris I.Pabērzas – Baļķītes
vadībā 1959. / 1960.mācību gadā**

Skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētku emblēmas 60. – 70.gados

Raksts par Irēnu Pabērzu – Baļķīti laikrakstā «Izglītība» (agrāk - Skolotāju Avīze), 1993.gada 6.maijā

ŠI ROKA SKŪPSTIEM PAR MAZU

Jubileja

Skolotājai IRĒNAI PABĒRZAI - 92. mūža gadā

OJĀRS SARMA

Latvijas Mazajā enciklopēdijā jā (1968) viņas vārds ir atrodamš, “biedra Jērāna enciklopēdijā” (1988) tam vietas pietrūcis. Nezin kāpēc nav izturēts dzelzainais princips: “Manā enciklopēdijā - tikai nopelniem bagātos.” Citādi taču vismaz pēdējā sējumā va jadzētu būt lasāmai kaut minimālai informācijai: Irēna Pabērza (1901), LPSR Nopelniem bagātā skolotāja ja... Acīmredzot pārāk neuzkrītošs otras gudrās grāmatas tapšanas ga dos bijis kādreiz populārās sko lotājas vārds. Kā lai pensijā aizgājis cilvēciņš sacenšos ar lielražošanas “komandieru”, dažādu rangū funkcionāru un kon junktūras viņa galotnē uzsviestu mākslinieku slavenajiem vārdiem! Skumji... Uzrakstu šos vārdus, un - cik dīvaini! - skumjas iegūst šim dvēseles stāvoklim ne visai raksturīgu tonējumu. Kā rudenī, kad līdzās apziņai par gadalaiku mijas neizbēgamību nostājas prieks par apcirknos sarūpēto bagātību. Ta gad, pēc četriem gadu desmitiem, es saprotu, no kurienes šī sajūta. No jums, skolotāj! No jums, kas nekad nav bijusi draugos ar skumjām. Patiesību sakot, tādai draudzībai jums nemaz neatlika laika. Bet no kurienes jums pašai ūdenszāles nemiers un lokanums? No kurienes tāda spēja izgaršot dzīvi? Bezgaldziliem jābūt šīs spējas avotiem, ja vēl tagad, kaut ar divu spieķīšu palīdzību kusto ties, tomēr protat atlicināt vēl ci tiem pa optimisma kripatai. So citu vidū ir arī jūsu bijušie audzēkņi. Iespējams, ka maldos, bet šķiet - visbiežāk un visbijīgāk jūs no visiem dižgariem esat pie saukusi Mocartu. Viņu, nemir stīgāko starp nemirstīgajiem, saul aināko starp saulainajiem, savai esības uztverei varbūt vistuvāko. Viņa melodijas ar neuzbāzīgi pamācošajiem, vienkāršas dzīves gudrības pilnajiem vārdiem, kuras jūs mēdzat padziedāt noska ņojuma krēslas brīžos - lūk, pilie ni dzīvesprieka, dzīvesgaršas stip rināšanai. Vienīgās zāles, no kuru pārdozēšanas nav jābaidās. Arī tajā novēlojušās ziemas dienā, sa vas obligātās pastaigas stundā, jūs atcerējāties un citējāt ģeniālo aus trieti. Tomēr citi skaņu mākslas milži nav atstāti Mocarta ēnā. Bēthovens un Glinka, Dārziņš un Vītols, dažādu tautu dziesmu anonīmie sacerētāji - visi kā urdzinas ir nesuši jums spēku. Jūs to savukārt devāt tālāk tiem, kas, jūsu neskubināti, iespējams, paši nebūtu noliekušies pie šīm urdziņām. Un tādu ir daudz. ģpaši, ja pārcilā četrdesmito gadu beigu at tēlus, kur pašas skolotājas-fo toaparāts iemūžinājis viņu kopā ar kuplajām dziedātāju saimēm. Tie gadi Rīgas skolu mu zikālajā dzīvē piederēja jums. Koru sacensībās toreizējās 5. vi dusskolas vārds tika daudzināts visbiežāk. Aiz rokas jūs nevienu koros nevilktāt. Pie jums gāja paši, pat dažs ne pārāk dailu balsi apveltīts. Laikam tieši tāpēc šajos ārpusstundu pasākumos valdīja nepiespiestības gaisotne. Mēs uzskatījām jūs drīzāk par vecāku draugu nekā par bijājamu pedagogu. Bet ceru, ka tāpēc cieņas trūkumu nemanījāt. Ne stundās, ne mēģinājumos jums nevajadzēja pārpulēt balss saites, draiskīgiem morāli lasot vai viņu kļūdas pārklie dzot. Arī jūsu vijole, kas palīdzēja atsevišķām balsīm tīrāk ieau sties kopskaņā, iztika bez fortissimo. Toties jūsu apvaldītais žests prata gan “izvilkt” no kora “Lauzto priežu” fortissimo, gan pieklusināt balsis līdz “Pūt, vējiņi” izskaņas dvesmai. Nebija tāda koncerta, kur dziesmas, arī “Lauztās priedes”, netiktu pat pēc atkārtojuma apbalvotas ar ilgiem aplausiem. Bet jūs, kā vienmēr, sava dzīvesbiedra pavadīta, atgriezāties mājās ar smagiem

puķu klēpjiem. Par puķēm jūs pratāt un joprojām protat priecāties... kā lai to pasaka?... apskaužami aizrautīgi. Itin kā katreiz no jauna pa īstam iepazītu šos kļusos dabas brīnumus. Un vai zieds savā krāsū un formū harmonijā galū galā nav rada skaistai melodijai?... Taču var likt galvu kļā, ka ne jau goda rakstos vai puķēs izteiktas atzinības dēļ jūs četrdesmitajos, visspožākajos, un vēl piecdesmitajos gados, 5. vidusskolā un arī 22. pamatskolā strādājot, savas zināšanas, enerģiju, degsmi un laiku dāsni dāvājāt citiem. Pārāk pieticīgi dzīvoja pēckara gadu skolē

ni, lai varētu pienācīgi atlīdzināt jums par šiem pūliņiem. Mums par laimi, jūs pratāt dalīties savā garīgajā maizē, neraugoties, kādi apavi jūsu skolēniem kājās un kāds svārks mugurā. Visvairāk jūs sevi “dedzinā jāt” neskaitāmajās kora (ne viena kora vien!) nodarbībās. Jūs atli cinājāt laiku arī vokālajiem ansam bļiem. Nevienš nespieda to darīt, bet jūs nodibinājāt arī pulciņu, kas vilināja mūs vēl dziļāk skaņu pa saulē. Oficiālo programmu no sprautās robežas šim nolūkam bija par šaurām. Jūsu aicināti, sko las sarīkojumus tolaik kuplināja daudzi jūsu kolēģi no iepriekšējās darbavietas - operas. Ar Veras Davidones, Aleksandra Daškova un Pētera Grāveļa, ar toreiz pavisam jaunā valsts kora balsīm, ar Konstantīna Blūmentāla klavieru un Arvīda Zvaguļa vijoles spēli Agenskalna skolā ienāca patiešām liela māksla, un durvis tai nepagurdama vērāt jūs. Jūs pratāt starp simtiem -saskatīt katru spējīgāku vai vismaz aizrautīgāku skolēnu. Jūsu laikā un jūsu vadībā balsi ievingrināja vēlākais aktieris, režisors un viens no pirmajiem latviešu estrādes dziesmu izpildītājiem Arnolds Liniņš. Vienu no savām vijolēm jūs uzticējāt zēnam, kas vēl

ilgi netika pie sava instrumenta. Jūs it kā nojautāt, ka šīs aizraušanās stīgas nekad nepār trūks. Par to sirmais zēns vēl ta gad saka jums nepasakāmu pal dies. Tādu zēnu un meiteņu, kas pa lika jūsu mūžīgi parādnieki, nebi ja mazums. Jūsu vadībā koncer tos atraisīti skanēja vēlākā mate mātiķa Vilnīša pirmā vijole, kordinģenta Paegliša otrā vijole un botāniķes Vasiles čells. Jūs pati kvartetā spēlējāt, altu, un šis in struments izskatījās pasmags salīdzinājumā ar jūsu trauslo au gumu. Arī šis jūsu rošības atzars nebi ja tāda aša kopāsaskriešana, saspēle uz ātru roku vien. Cik nopietni bija izpildāmie skaņdarbi, tikpat nopietna bija jūsu attieksme pret tiem un pret mākslu vispār. Bet dvēseliskums neatlaidīgi kā vāģnerisks vadmotīvs vijās cauri visam, ko jūs darījāt. Par šo māku visu apdvēseļot un par pamatīgumu es jūs esmu apskaudis mūždien, un man nav kauns atzīties šajā baltajā grēkā. Visu jūs esat darijusi kārtīgi, kā kopas mazotnes radināta - vienā ga, vai virtuvē traukusridājot vai tuvu cilvēku vēstules kārtojot, vai vēl šajos gados apbrīnojami droša jā un skaidrajā rokrakstā kaut ko piefiksējot. Pa Rīgas ielām traucas volvo un mersedesi. Aizvien štraujāki kļūst šīs atmodušās pasaules rit mi, bet jūsu interese par dzīvi ne plok. Apbrīnas vērtā ir šī spēja neatpalikt no dzīves. Tikai pasaulē go labumu tēma sarunās ar jums, skolotāj, mēdz izpalikt. No jūsu mutes nedzirdēt tradicionālās gaušanās formulas: pasija maza, iztikt grūti, sazin, kā būs turpmāk. Ar sev piemītošo smaidīgo mieru un parliecību jūs atkārtojat: “Tas dzīvē nav galvenais. Esmu pie ticīga...” Lai nu kam, bet jūsu vārdiem var ticēt. Katrs, kas būtu kaut rei zi redzējis jūs pēc smagās operāci ja stājamies VEF Kultūras un teh nikas pils ansambļa “Atvasara” priekšā, noliekam spieķīti, neuz krītoši atbalstāties pret krēslu un, līdzī dziedot, diriģējam, apgalvo tu to pašu. Un pēc tam negribētu lāgā ticēt, ka tikai pēmā gada ru denī jūs atstājāt ansambļa vadību jaunākās rokās. Vai atceraties, skolotāj, 5. ģim nāzijas 75 gadu jubilejas svinības * Nacionālajā teātrī? Tajā vakarā jūs bijāt vissirmākais akcents kād reizejo un patlabanējo skolas pē dagogu pūlkā. Ar saviem pateicības vārdiem uz skatuves kāpa dažādu izlaidu mu pārstāvji. Viens no viņiem, nesaskaņojis savu rīcību ar mums pārējiem, nolieca galvu jūsu priekšā un noskūpstīja jums roku. Un mēs pārējie kļusībā bijām pateicīgi jūsu audzēkņim kompo nistam Valteram Kaminskim par to, ka viņš dažos rindos un žestos paudis mūsu kopīgās domas un izjūtas. Jo jūsu roka ir daudz par mazu, lai to noskūpstītu visi, kas jums pateicību parādā.B Ar Rīgas 5.vidusskolas 1951. gada izlaiduma klasi (pirmajā rindā malējā). Skolotāja Irēna Pabērza.

Zentas Ozolas Rīgas 5.vidusskolas vecāko klašu zēnu vokālais ansamblis. 1961.gads

**Zentas Ozolas Rīgas 5.vidusskolas koris 1985./1986.m.g. un Āgenskalna
ģimnāzijas koris 1991. / 1992.m.g. LVU Lielajā aulā
Koru vadītājs - Kārlis Hammers**

Skolas 70. gadu jubilejas svinībās 1991. gadā LU Lielajā aulā dzied skolas koris.

**Āgenskalna ģimnāzijas kora pirmais ceļojums uz Vāciju kā brīviem
pilsoņiem. Vloto (Floto) 1990.gads.
Pie diriģenta pulks – Kārlis Hammers**

**Āgenskalna ģimnāzijas koris 1996. / 1997.m.g. ģimnāzijas 85.gadu
jubilejas svinībās ģimnāzijas direktores Sandras Sīles uzrunas laikā**

Dziedāšanas tradīcija. Visu ģimnāzijas klašu koru konkurss Tēvzemes nedēļas noslēgumā un Valsts proklamēšanas svētku priekšvakarā

Ziemassvētki

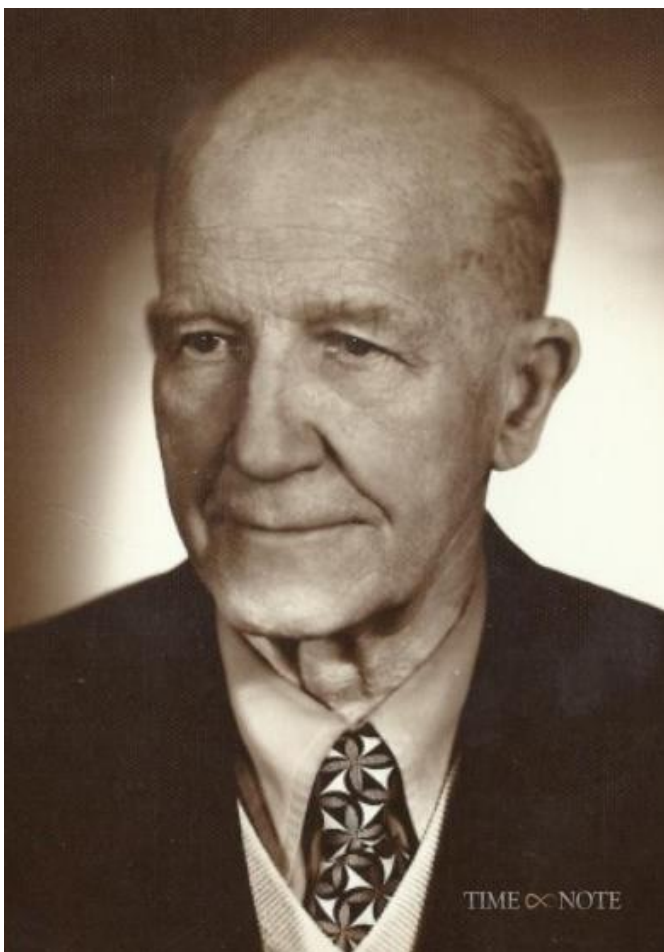
Viena no skaistākajām pēdējo divdesmit gadu tradīcijām – RVVĢ kora un mūziķu koncerts saviem pedagogiem, skolas biedriem un viesiem Mārtiņa baznīcā

**Āgenskalna ģimnāzijas jauniešu koris 2008.gada Dziesmu un deju svētkos.
Koris dziesmu svētku gājienā ar direktori Sandru Sīli priekšgalā**

Latviešu kordireģentu dzimta no Bauskas - Kārlis Hammers seniors un Kārlis Hammers juniors

Kārlis Hammers Trešās Atmodas laikā

No ģimnāzijas 2012.gada absolventes Nadīnas Rodes raksta “Virtuālajā enciklopēdijā” par skolotāju Kārli Hammeru:
“Jau 1988.gadā ne viņam, ne skolas (tajā laikā Zentas Ozolas Rīgas 5.vidusskola) skolotājiem un audzēkņiem nebija nekādu šaubu, kuru ceļu izvēlēties. Gandrīz visi vidusskolas skolotāji iestājās Latvijas Tautas frontē. ... Kārlis Hammers apgalvo, ka M.Gorbačova „atkušņa laikā” sapratis, ka Latvijai ir iespēja atgūt neatkarību – “Latvijas Tautas frontē bija cilvēki, kas man šķita kā varoņi. ...Tad arī es noticēju, ka neatkarīga Latvija var būt reāla.” Ar Barikāžu piemiņas zīmi tika apbalvoti Kārlis Hammers, Gunārs Gelbe un daudzi skolas absolventi

Ģimnāzijas jauniešu koris un is Hammers 2012.gada septembrī

Par Kārli Hammeru laikrakstā «Latvija Amerikā» 2000.gadā 16.septembrī un Latvijas Radio 1.

Pieejams: <https://lr1.lsm.lv/lv/raksts/talanti-un-pieludzeji/dirigjents-karlis-hammers.a22424/>

A.Veidemane un A.R.Britāne par Kārli Hammeru

Pēc leģendārās skolotājas I.Pabērzas – Balķītes Rīgas 5.vidusskolā bija vērojama bieža mūzikas skolotāju maiņa, kā rezultātā izpalika sabili un noturīgi skolēnu muzikālie sasniegumi. Situācija strauji mainījās 1978.gadā, kad skolā sāka strādāt ilggadējais un izcilais mūzikas skolotājs Kārlis Hammers (dzimis 1940.gadā). Mācījies Bauskas 1.vidusskolā un Bauskas bērnu mūzikas skolā. 1958.gadā viņš iestājās Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolā, bet 1962.gadā – Jāzepa Vītola Latvijas Valsts konservācijā kordiriģentu nodaļā. Rīgas 5.vidusskolā Kārlis Hammers vadīja 5. – 11.klašu korus.

1989.gada skolēnu Dziesmu svētkos 5. – 9.klašu grupā skolotāja Hammera vadītais koris ieguva II pakāpes laureāta diplomu. 2005.gadā skolēnu Dziesmu svētkos piedalījās abi K.Hammera vadītie skolas kori.

Vēsturiski nozīmīga 1991.gadā bija 9.-12.klašu kora viesošanās Vēzeres ģimnāzijā Vācijā.

Ģimnāzijas radošais tandēms - Kārlis Hammers un Ieva Mezīte

8. septembrī plkst. 19.00 - 23.00

Pāvula Jurjāna mūzikas skolas
brīvdabas estrādē Baložu ielā 24

KONCERTS

„PĀRDAUGAVAS MUZIKANTI NEGUĻ”

Sliktos laika apstākļos koncerts notiks Pāvula Jurjāna mūzikas skolas koncertzālē Baložu ielā 27

Piedalās

Rīgas mūzikas skolu audzēkņu apvienotais simfoniskais orķestris
Pāvula Jurjāna mūzikas skolas vijolnieku un čellistu ansamblis
Āgenskalna sākumskolas deju kolektīvs
Rīgas 54. vidusskolas folkloras kopa "Birjulki"
Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas koris
E. Dārziņa mūzikas vidusskolas pušaminstrumentu kvintets
Rīgas Doma kora skolas džeza ansamblis
Bolderājas mūzikas un mākslas skolas audzēkņi

Koncerta laikā būs atvērta laternu izgatavošanas darbnīca,
kurā varēs līdzdarboties koncerta apmeklētāji
Būs apskatāma arī Pārdaugavas Mūzikas un mākslas skolas
audzēkņu darbu izstāde

BALTĀ NAKTS

MŪSDIENU KULTŪRAS FORUMS 2012. GADA 8. SEPTEMBRĪ

ORGANIZĒ:

RĪGAS DOME

PĀVULA JURJĀNA
MŪZIKAS SKOLA

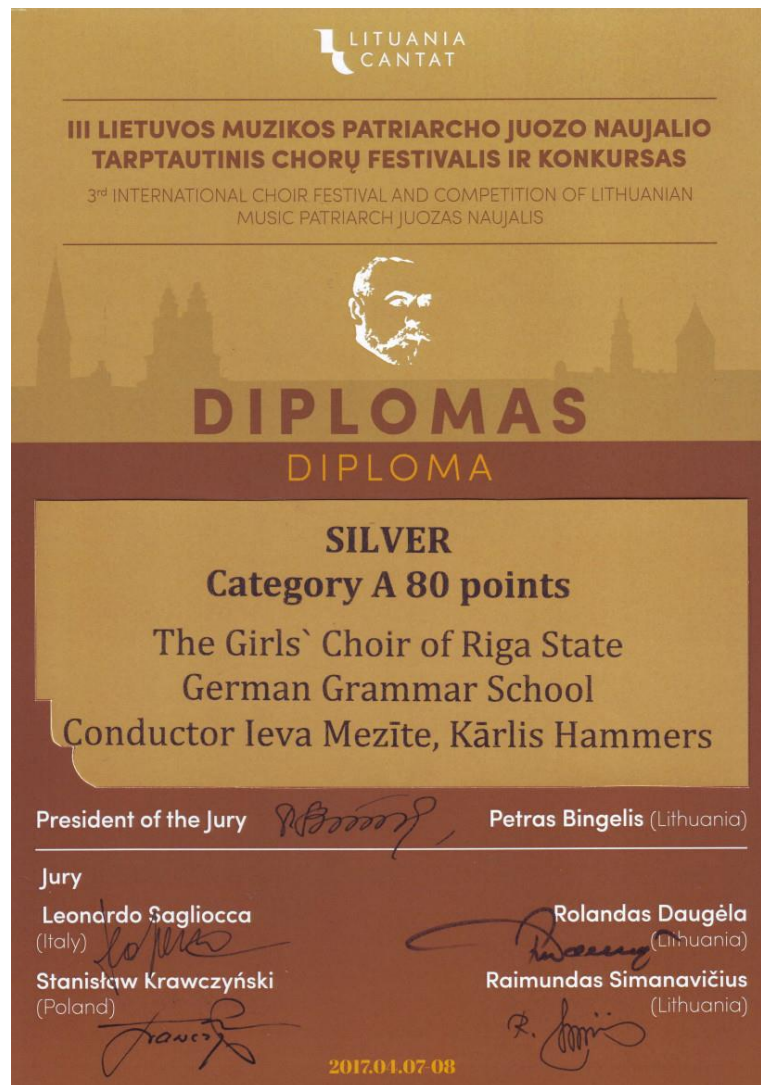
PĀRDAUGAVAS
MUZIKAS UN MĀKSLAS
SKOLA

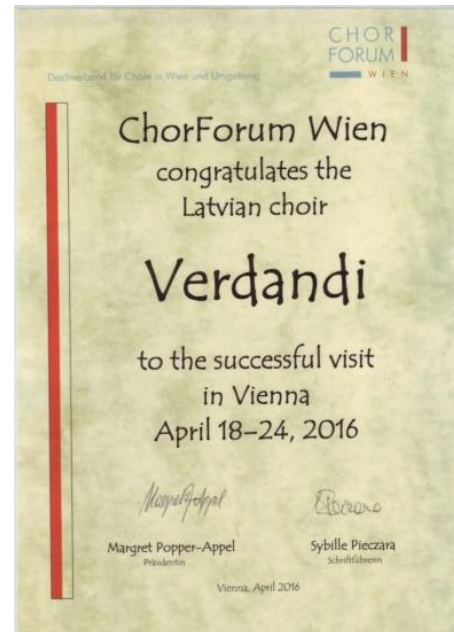
Ieva Mezīte (4. no labās puses) – Rīgas 5.vidusskolas 6.klasē, klases audzinātāja Sandra Sīle (ģimnāzijas direktore 1994. – 2016.gadā)

Gimnāzijas absolvente un koru dirigente Ieva Mezīte – «Zelta pildspalvas» balvas laureāte un kopā ar Guntaru Raču

Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas koris «Verdandi» 2015./2016.m.g. Kora vadītāji Kārlis Hammers, Ieva Mezīte un koncertmeistars. Koncerttūre Vīnē 2016.gada aprīlī

"Lieliska pēdējā vasaras nedēļa..." tā saka jauniešu kora "Verdandi" dalībnieki, kuri tikko atgriezušies no koncertbrauciena Vācijas pilsētā Zēsenē (Seesen). 2017.gada augusts

Latvijas valsts simtgades Dziesmu un deju svētki 1918.gada jūlijā. Koris «Verdandi» pulcējas gājienam

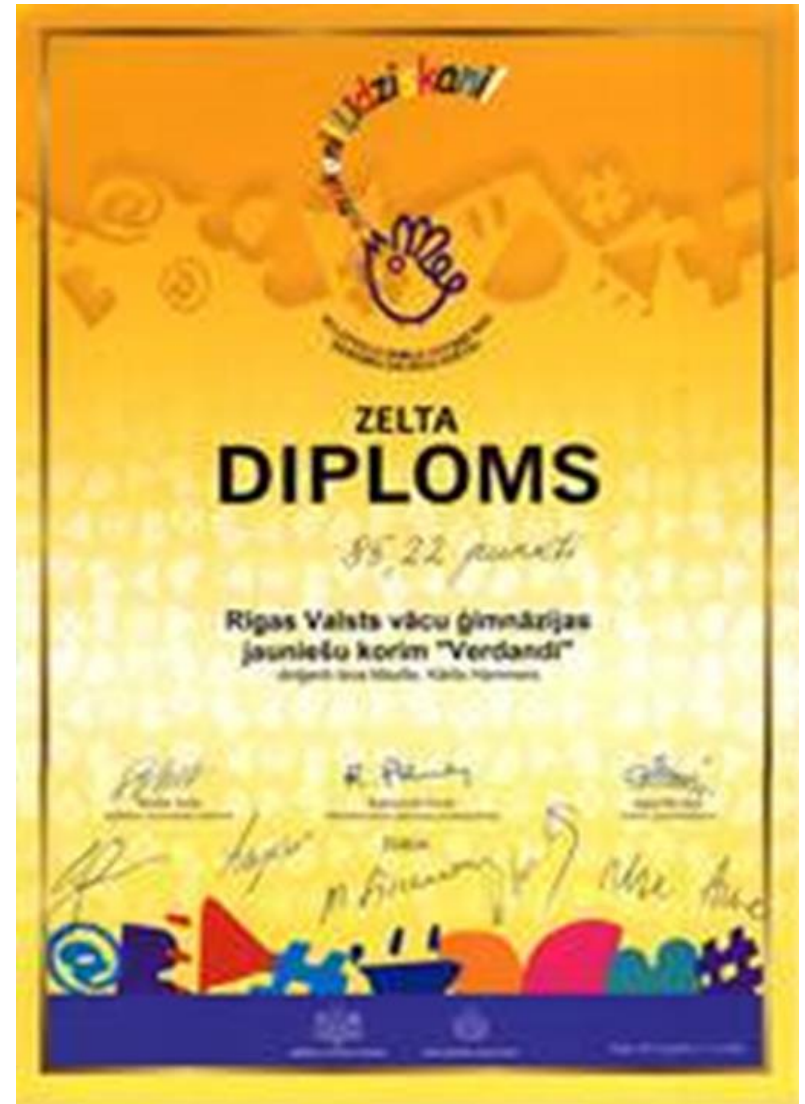

2018. gada 1. jūlijs

Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas kori 2018.gada Dziesmu un deju svētkos

Ģimnāzijas koru „Verdandi” un „Skulda” sasniegumu un kordirigentu Ievas Mezītes un Ainara Verro augstās profesionalitātes apliecinājumi.

Ģimnāzijas 7.-9.klašu koris "Skulda" ar jauniešu kora "Verdandi" dalībnieku atbalstu Ievas Mezītes vadībā ieskandinājis kora muzikālā krusttēva, mūziķa un producenta Guntara Rača Ziemassvētku koncerttūri. 2018.gada decembris, Liepājas Lielajā Dzintarā

Ieva Mezīte - sieviešu kora «Skanda» mākslinieciskā vadītāja un diriģente

Rīgas 5.vidusskolas absolvents Valters Kaminskis (1929 – 1997)

Valters Kaminskis bija latviešu mūzikas darbinieks, aktīvs 20. gs. 60.–80. gados. Viņa radošā darbība bija cieši saistīta ar kormūziku, dziesmas žanru.

V. Kaminskis mācījās Rīgas 5. vidusskolā [...] Sacerētas apmēram 300 kora dziesmas, desmit kantātes un oratorijas, divi baleti, muzikālā komēdija, nelielas formas simfoniskie darbi, instrumentālā mūzika, tostarp estrādes un džeza žanrā.

V. Kaminska dziesmu vārdu autori bija Latvijā ievērojami dzejnieki: O. Vācietis, Arvīds Skalbe, Imants Ziedonis, U. Krasts. Komponista melodijas ir skanējušas daudzos Vispārējos latviešu dziesmu un deju svētkos, gan arī Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, kur visbiežāk izpildītas tādas dziesmas kā “Mūžu mūžos būs dziesma” (deviņas reizes, kopš 1977), “Priedes” (divas reizes, kopš 1960), latviešu tautasdziesmas “Bēdu manu, lielu bēdu” apdare (četras reizes, kopš 1965).

Pieminot komponistu Valteru Kaminski. Pieejams: <https://lr2.lsm.lv/lv/raksts/muzikju-jubilejas/pieminot-komponistu-valteru-kaminski.a45131/>

Šodien (2014.gada 17. novembrī) apir 85 gadi, kopš pasaulē nācis savulaik labi pazīstamais komponists Valters Kaminskis, kura mūža gājums noslēdzies jau 1997. gadā, bet Valtera Kaminska dziesmas turpina skanēt gan Dziesmusvētkos, gan kora mūzikas koncertos, gan Latvijas radio 2.

1929. gada 17. novembrī dzimušā komponista Valtera Kaminska melodiju iekrāsoti ir bijuši daudzi mūsu Dziesmusvētki, gan Vispārējie, gan Skolu jaunatnes. 60. un 70. gados viņa dziesmas bieži skanēja pa radio, ļoti iemīlotas tolaik bija arī viņa estrādes melodijas, no kurām visslavenākās ir „Vakara dziesma”, „Cilvēkam cilvēku jāsatiek”, „Ziemeļu serenāde” u.c.

Laikabiedru vērtējumā skanradis bijis pēc rakstura spuraiņi zemniecisks, Kaminskis nevarēja lepoties ar plašu draugu pulku un spožu karjeru, viņš bija savdabīgs cilvēks ar izteiktu individualitāti.

Rīgas 5.vidusskolas absolvents Arvīds Platpers

Diriģents, pedagogs, politiķis

Dzimis 1948. gada 1. decembrī Siguldā. Mācījies Rīgas 5. vidusskolā (1955–1966) un Pāvula Jurjāna mūzikas skolas akordeona klasē. Izglītību turpinājis Jāzepa Medīņa mūzikas vidusskolā, Alfrēda Tuča akordeona klasē (1966–1969).

- 1976. gadā pabeidzis Latvijas Valsts konservatorijas Mūzikas pedagoģijas nodaļu specialitātē “mūzikas skolotājs vispārizglītojošā skolā”. 1988. gadā ieguvis mākslas maģistra grādu Latvijas Valsts konservatorijas Kordiriģēšanas nodaļas asistentūrā, bet 1994. gadā uzsācis studijas Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas institūta doktorantūrā.
- Strādājis Rīgas Pedagoģiskajā skolā (1962–1972), bijis Rīgas rajona Ķekavas vidusskolas dziedāšanas skolotājs (1975–1988), Rīgas 45. vidusskolas 5.–9. klašu kora diriģents (1988–1997) un vīru kora “Ķekava” mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents (no 1982).

Arvīds Platpers (zēns ar akordeonu) muzicē Rīgas 5.vidusskolas vokāli instrumentālajā ansamblī, kuru vadīja latviešu valodas skolotājs Rūķītis (pie klavierēm). A.Platpera dāvinājums muzejam

Arvīds Platpers – Dziesmu svētku virsdiriģents

VI LATVIJAS SKOLU JAUNATNES DZIESMU UN DEJU SVĒTKI 1989.GADĀ

XIII LATVIJAS SKOLU JAUNATNES DZIESMU UN DEJU SVĒTKU GODA VIRSDIRIGENTI

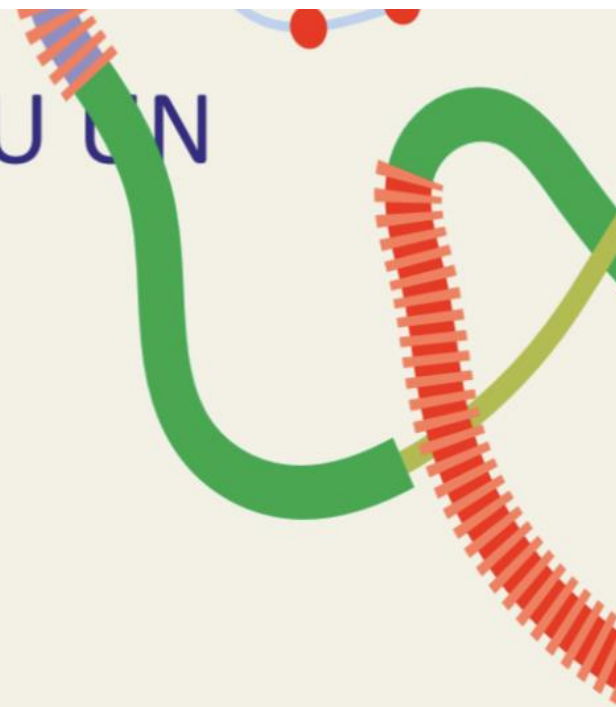
Jānis
Erenštreits

Jēkabs
Ozoliņš

Arvīds
Platpers

Arī Arvīds Platpers gatavojas XIII Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkiem

Arvīds Platpers par dziesmu kā dzīves būtību

Ņemot vērā to, ka esmu tik tālu mūzikā ticis, varu teikt, ka dziesma man nozīmē visu dzīves būtību. Protams, man ir bijuši brīži, kad esmu svārstījies – vai vispār nodarboties ar mūziku. Man patīk, ka apkārt skan mūzika. Jau no bērnības dziesma ir skanējusi manā ģimenē. Kādreiz nebija televīzijas un mums vienīgās skaļuma izpausmes bija dziedāšana., it īpaši saviesīgos pasākumos. Arī šobrīd saviesīgos pasākumos es mudinu padziedāt.

Ejot uz skolu es jau zināju visas tautas dziesmas, un man šķita dīvaini. Ka kāds var tās nezināt. Dziesma man nozīmē ļoti daudz. Dziedāšana ir emocijas, mūzika attīsta cilvēka personību, kultūru, intelektu. Ja agrāk dziedāšana man bija vienkārša izklaide, tad tagad tā jau ir nepieciešamība. Šobrīd dziesma ir visa mana dzīve.

Einārs Verro

Mūziķis, diriģents, pedagogs

Einārs Verro dzimis 1960. gada 9. maijā Aizputē, bet divas nedēļas pēc viņa dzimšanas ģimene pārcēlās uz Rīgu. Jau četrus gadus vecumā Einārs sāka apgūt klavierspēli pie privātskolotāja.

Izglītību ieguvis Emīla Dārziņa speciālajā mūzikas vidusskolā (1967–1978), Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, profesora Imanta Kokara kordinģēšanas klasē (1978–1983) un pēc kordinģenta diploma iegūšanas pilnveidojies pie Vasilija Sinaiska simfoniskā orķestra diriģēšanas klasē. Ieguvis kora diriģenta un mūzikas priekšmetu pasniedzēja profesionālo maģistra grādu un piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju.

E. Verro aktīvi strādā četros kolektīvos, kas ar savu profesionālo skanējumi ir labi pazīstami. Viņš ir Latvijas Universitātes vīru kora “Dziedonis” diriģents, vokālās džeza grupas “Assembly Singers” mākslinieciskais vadītājs, Latvijas Mākslas akadēmijas kora “Senais kalns” mākslinieciskais vadītājs un Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas kora “Verdandi” diriģents, skolas vokālā un vokāli instrumentālā ansambļa vadītājs.

E. Verro organizējis kora un ansambļa piedalīšanos 20 starptautiskos mūzikas festivālos un vairākās koncertu tūrēs. Ar paša vadītajiem ansambļiem un koriem sniedzis vairāk nekā 1600 koncertu Latvijā, Igaunijā, Lietuvā, Ungārijā, Bulgārijā, Krievijā, Zviedrijā, Polijā, Čehijā, Vācijā, Itālijā, Francijā, ASV, Kanādā un Austrālijā.

Einārs Verro un ģimnāzijas vokāli instrumentālais ansamblis. 2011.gada februāris

Avotu un literatūras saraksts

Dziesmu un deju svētku likums

RVVG muzeja krājums : dokumenti, fotogrāfijas, atmiņas

RVVG Jaunumu arhīvs

Veidemane, A., Britāne, A.R. Āgenskalna ģimnāzija

RVVG 100 gados. Dokumentu un materiālu krājums

LNB digitālā bibliotēka. Periodika.lv: Latvijas un latviešu emigrācijas preses izdevumi

Latvijas Nacionālās enciklopēdija

Latvijas Radio 1 un Latvijas Radio 2

Dziesmu svētku krātuve

Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki. Vēsture

Dziesmu svētki Latvijas kultūras kanonā